

תפארת רפאל

מיסודו של הראשון לציון מרן רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל

עלון תורה והלכה לכל בני המשפחה

יוצא לאור ע"י תלמוד תורה ומפעלי חסד
"תפארת רפאל" **"עטרת שרה"**
ע"ש רבי רפאל זכובי בן פינחס זצ"ל ע"ש מו' שרה זכובי בת דינה ע"ה
נוסדו בשנת תשכ"ז (1967) בתל אביב

פְּרָשָׁת: עֶקֶב

עֶלוֹן מַס': 1,861 | תשפ"א

ליקט וערך: הרב רפאל זכובי שליט"א
רב בק"ק "תפארת רפאל" תל-אביב

העלון נוסד בשנת תשמ"ה (1985)
בידי הרב שלמה זכובי שליט"א

לְהַחְזִיר עֵטְרָה לְיִשְׁנָה!

הכתוב אומר בפרשתנו: "הוא תהלתך והוא אלהיך". ופירש רבינו הרמב"ן זצ"ל: "הוא יהיה תהילתך. שתיתן כל תהילתך אליו ואותו תהלל תמיד, וכבודו לאחר לא תתן". ונזכרים אנו בפירושו של רבינו האלשיך הקדוש זצ"ל לפסוק: **"שירו לו, זמרו לו, שיחו בכל נפלאותיו"**, שפירש: "שירו - לו", אם תרצו לשיר, שירו שירי קודש. "זמרו - לו", אם תרצו לזמר, זמרו בשבחיו של הבורא יתברך. "שיחו", אם תרצו לשוחח עם חבריכם או בני משפחתכם - "בכל נפלאותיו", ראו את יד הבורא יתברך בכל דבר, העמיקו והשרישו אמונה.

חיים עימנו לאורך ימים טובים יהודים בני הדור הקודם, ששורשיהם נטועים במורשת המושרשת, אמונתם כה זכה ומושרשת, ושם שמים לא מש מפייהם: כל משפט שזור: 'ברוך השם' ו'תודה לקל', 'אם ירצה השם' ו'ברצות הקל'. אנו התקררנו, התרחקנו, התקלקלנו. הן הנביא כבר קונן (ירמיה ז'): **"אֲבָדָה הָאֱמוּנָה, וְנִכְרְתָה מִפִּיהֶם - אבדה אמונת ה' מליבם, וגם נכרתה מפייהם ולא יזכירה, אף לא בדרך שיגרה, מן השפה ולחוץ. לומדים אנו שההבדל וההיכר בין יעקב לעשיו היה, שיעקב תלה כל דבר בסיעתא דשמיא, ואילו עשיו - "אין דרך עשיו להיות שם שמים בפיו", ואיננו מתעכבים לחשוב בדרכו של מי מהם אנו הולכים, ולאן אנו נוטים... יהיו שיטענו שפעם היה זה מקובל והיום ישמע הדבר חריג. אדרבה, יאמרו: כלום חריג הוא יותר ממצבו של יוסף הצדיק, עלם בודד, עבד חסר כל, במצרים עובדת הגילולים. ומה נאמר בו: **"וַיֵּרָא אֲדֹנָיו כִּי הוּא אֶתוֹ"**, פירש רש"י: "שם שמים שגור בפיו!" וההמשך שם: **"וְכָל אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה, הוּא מְצַלִּיחַ בְּיָדוֹ"**. זו התוצאה: אם שגור שם שמים ותולים הכל בבורא יתברך, מביאים את ברכתו ומורידים את שפעו וההצלחה מובטחת, ברכה בלי גבול! **הן ידוע הסיפור מן המדרש,** באותו אדם שהלך לקנות שוורים בשוק ופגע בו אליהו הנביא. שאלו לאן מועדות פניו, וענה: "לשוק, לקנות שוורים". אמר: "אמור 'אם ירצה השם'. וענה: "ירצה או לא, הן כספי בידי!" העלים ממנו אליהו הנביא את כספו פעם ופעמיים, עד שהבין והוסיף: "אם ירצה השם", והצליח במסחרו והושב לו כספו!**

"בספר צוואה מחיים" מסופר, שרבינו חיים פלאגי זצ"ל, מרן החבי"ף, רבה של איזמיר שבטורקיה, ביקש להקים בקהילתו בית חולים משוכלל שיפעל לרווחת בני העדה וינהל על פי גדרי ההלכה. לשם כך נצרכו סכומי כסף אדירים, והרב נטל על שיכמו את המעמסה הכבדה. במסגרת פעולותיו להשגת המימון הרב פנה לסניור 'ליאון אדוט', מעשירי הקהילה, שהרים תרומה נכבדה מהונו. הרב שיגר אליו מכתב בו הודה לו על תמיכתו ברעיון, וביקשו שיפנה אישית אל **הברון רוטשילד** - עימו קשור היה בקשרי מסחר - ויתרימו להקמת בית החולים היהודי. סניור אדוט בא במבוכה: בעולם המסחר נהוגה הפרדה גמורה בין עסקים לתרומות ותמיכות. הברון הנדיב עלול לכעוס, ובצדק, על ניצול הקשרים המסחריים לבקשת תרומה, ולהפסיק לסחור עימו, בכך ייגרם נזק כפול: התרומה לא תנתן, והסוחר ימצא ניזוק... עלה לבית הרב להתנצל מדוע לא יוכל למלא את בקשתו. ביקש שהרב יוותר עליה, יבין למצוקתו. הרב שמע את דבריו הנרגשים, וכאשר סיים לטעון טענותיו שאל: "אמור נא לי, האם קראת את מכתבי?" הגביר השתאה לשאלה: "עד תומו", ענה. "יודע אני שקראת אותו עד תומו", השיב הרב: "אבל האם קראת אותו מתחילתו?" "ודאי!" השיב סניור אדוט. "וכיצד מתחיל הוא?" חקר הרב. "לכבוד" - התחיל הגביר לצטט. "רואה אתה, לא קראת אותו מתחילתו", אמר הרב. "הוא פותח בראשי התיבות 'בעזרת השם', לומר שעל עזרתו יתברך אני בוטח, ואם כן ישועתו מובטחת!" גבר סניור אדוט על חששותיו וחרדתו, ופנה אל מיודעו הברון רוטשילד בבקשת תמיכה למפעל הגדול. נענה הנדיב והרים תרומה נכבדה, שאיפשרה על הקמת בית החולים בשיכלול ופאר רב!

זהו שנאמר בפסוקנו: "הוא תהלתך" - אם תהילתו יתברך תהיה שגורה בפיך, אזי **"והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדלת ואת הנוראת האלה"**, תראה עין בעין בישועתו ובנפלאותיו! **נחזיר איפוא עטרה ליושנה, ויהא שם שמים שגור בכינו!**

וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמָעוּן (ז, יב) - מנין המילים שבעשרת הדברות בגימטריה 172, כמנין **עקב**, כי יש לשמוע לכל המצוות. (פענח רזא)

וְהִסִּיר ה' מִמֶּךָ כָּל-חַלִּי (ז, טו) - חז"ל אמרו שמי שיש לו חולה בתוך ביתו ילך לחכם ויבקש עליו רחמים. **מִמֶּךָ כָּל חַלִּי** ראשי תיבות **הכם** וסופי תיבות **ילך**. (עונג לשבת)

וְעֵנָף וְרֵעֵבָה וַיֹּאכְלֶהָ אֶת הַמֶּן (ח, ג) - המן ניתן לכל אחד ואחד במידה שווה, לפי צורכו, **"אִישׁ לְפִי אָכְלוּ"**. אם כן, איך היה בידי ישראל לקיים מצוות צדקה? אלא שהיה אפשר לטעום במן את כל הטעמים, וזאת הייתה הצדקה, שהגבירים אמרו לעניים איזה טעם כדאי להם לרצות לטעום בו, שכן העניים אינם יודעים כלל את טעמו של מאכל טוב... (רבי אייזל חריף)

אֲשֶׁר אֲבִנְיָה בְּרִזְלָה וּמַהֲרִיָּה תַחְצַב נַחֲשֶׁת (ח, ט) - אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת (ח, ט) - אבניה ברזל ומהרריה תחצב, ראשי תיבות **אבות ברזל**, ראשי תיבות **בלהה**, רחל-רבקה, זלפה, לאה. בזכות האבות והאימהות זוכים לארץ אשר לא תחסר כל בה.

מִרְשֵׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה (יא, יב) - **מִרְשֵׁית** כתוב בלי אל"ף, אותיות **מתשרי**. בחודש תשרי, נקבע כיצד תהיה שנתו של האדם מתחילתה ועד אחריתה. (בעל הטורים)

בַּשַּׁבָּת בְּבֵיתְךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ (יא, יט) - צריך האדם ללמד את בניו ללכת בדרך ה' כשהוא **יושב בביתו** בעולם הזה, כדי שבניו ימשיכו בדרך זו גם כאשר **ילך בדרך** כל הארץ ויפטר מן העולם. (חת"ם סופר)

שָׁנָן
עני אחד שהיה מטופל בבנים רבים וניסו ריק, קרא פעם בפרשתנו, פרשת עקב, את הפסוק **"וַיִּבְרַךְ פְּרִי בִטְנֶיךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ"** ואמר בחיוך מר: מפני מה העני מטופל בדרך כלל בילדים רבים, ואילו העשירים כיסם מלא וילדיהם מועטים? מפני שהעני מזדרז במוצאי שבת להבדיל ואומר **"זֶרְעֵנוּ וְכִסְפֵּנוּ יָרִבָּה כַּחל"**. אומרים לו בשמים, מוקדם מידי ואשרי המאחרים לצאת מן השבת, קח זרע בשפע. העשיר לעומת זאת מאריך בשולחנו, וכשבא אומרים לו: העניים לקחו את כל הזרע, לך נותר רק כסף...

מושגים ביהדות

אב

בכ"ג אב תרפ"ט, פרצו מאורעות דמים בצפת, וערבים מוסתים צמאי דם פרצו אל הרובע היהודי, הרגו 18 יהודים הי"ד ופצעו כ-80. בין הקורבנות היה **רבה של צפת רבי ישמעאל הכהן**, שהיה תלמיד ה"בן איש חי" בבגדד ושד"ר של ארץ ישראל, והפורעים רצחוהו באמצע לימודו בביתו. מעטים יודעים, כי **המקווה** הקיים עד היום בחצר ציון רשב"י במירון, הוקם בזכותו של רבי ישמעאל, שכן נוהג היה לצאת לעיתים תכופות באישון לילה מצפת ולעלות למירון, שם עסק בקבלה בסמוך לציון, ובמהלך הלילה היה יורד לטבול במי מגידו לטהרה. לילה אחד, כשחזר אל חצר הציון ראה כי שכח לנעול את השער, והחצר התמלאה בחיות בר ושועלים, בהם גם צבועים שכונו 'דָּבָה', עליהם התהלכה אגדה מטילה אימה, כי הם מצליחים להפנט את קורבנותיהם באמצעות עיניהם היוקדות. נעמד רבי ישמעאל וקרא **"אלקא דרבי שמעון בר יוחאי ענני"**, וכל החיות ברחו. וכששמעו זאת יקירי צפת, הקימו בעבורו את המקווה בתוך חצר הציון.

סיפור השבוע

לתת לצדקה, במקום לניתוח

"וְהִסִּיר ה' מִמֶּךָ כָּל חַלִּי" (ז, טו) - אדם הגיע לבית החולים לבדיקות שיגרתיות. הוא חש בטוב, הולך קוממיות, אבל התוצאות היו מדאיגות. יש לו גידול, רחמנא ליצלן, ועליו להינתח במהרה. בדחיפות, לפני שהגידול יתפשט, יצמיח גרורות... קבעו תור בהול לניתוח, להוציא את הגידול. יום לפני הניתוח פנה האיש לצדיק **רבי מרדכי שרעבי זצ"ל**, לבקש את ברכתו. הראה לו את הצילום. התבונן הצדיק בצילום, ואמר: "בוא, הסתכל גם אתה. הרי אין לך מאומה, הכל כשורה. אין כאן אלא נקודה זעירה של דם קרוש"... נעתקו המילים מפי האיש, והצדיק המשיך ואמר: "אם בקולי תשמע, תתן שתיים עשרה אלף לירות לצדקה, ובזכות המצוה תתרפא ולא תזדקק לניתוח!" מיהר האיש ונתן לצדיק את הסכום הנדרש, שחולק בו ביום לצדקה. למחרת היום התייצב האיש במחלקה, מבלי לומר דבר. ערכו לו סידרת צילומים. התבונן בהם הרופא, קרא לרופא נוסף, ויחדיו החליטו שאין כל צורך בניתוח, שיחררוהו לביתו. במקום למהר לביתו, פנה האיש לבית הצדיק, לבשרו על שיחרורו. לאחר שיצא, פנה הצדיק אל הנוכחים ואמר: "רואים אתם, מן השמים גוזרים על האדם שיוציא שתיים עשרה אלף לירות על רופאים ורפואות. אם הקדוש ברוך הוא חננו בשכל, הוציא סכום זה על צדקה, וכבר נאמר: **"וצדקה תציל ממות"**... כך הקטין הצדיק את ערך המופת הגלוי שחולל כאן..."

מפניני מַרְן הגר"ע יוסף זצוק"ל

"ונתן מלכיהם בידך" (ז, כד)

סיפר מרן מאור ישראל זצוק"ל: לפני כמה עשרות שנים, יצאתי למדריד - בירת ספרד, ונפגשתי עם עם מלך ספרד בארמונו, שהיה ידוע כחכם בענייני מדע, וסיפר לי המלך שיש ברשותו תנ"ך שתורגם לספרדית, והוא מקפיד לקרוא ממנו בכל ערב ונהנה מאוד מזה, ואני הזכרתי בפניו את דברי המדרש ששלמה המלך ביקש רק חכמה ולא עושר וכבוד, **מפני שאם יש לאדם חכמה הרי יש לו הכל!** ונהנה המלך מאוד מדבריי. באותה פגישה ביקשתי מהמלך שיקשור קשרים דיפלומטיים עם ישראל, מה שלא היה קודם לכן, והסכים המלך לזה. ואמר שיעשה כך כדי לכפר על מה שעשו אבותיו כלפי היהודים בזמן גירוש ספרד. וכשנפרדתי ממנו לשלום, יצא המלך בכבודו ובעצמו וליווה אותי באופן אישי עד למכונית, והיה מנופף בידי לשלום עד שנעלמנו מעיניו. ואחר כך סיפר המזכיר האישי של המלך לרב הראשי של ספרד, שמעולם לא נהג המלך כבוד כל כך גדול כלפי איש, כמו שנהג בחכם של היהודים. וכל זה הוא מצד כבודה של תורה... **ואגב זאת סיפר:** כשנכנסנו אל הטרקלין בארמונו של מלך ספרד, היו החלונות סגורים, והיה חם מאוד, והרבנית ע"ה שהיתה עימי בפגישה זו, ישבה ופניה היו סמוקות מרוב חום. כשהבחינה המלכה בכך, קמה בכבודה ובעצמה ופתחה את כל החלונות, כדי שיכנס מעט אוויר, כשראיתי כך אמרתי נתקיים בה הפסוק (ישעיה מט, כג) "וְהָיוּ מַלְכֵיכֶם וְשָׂרֵיכֶם מִיְּמֵינֵי יָדְךָ" (מעדני מלך)

יוסף חכמה

צורת קביעת המזווה

"וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך" (יא, כ) - הנה כידוע נחלקו רש"י ורבנו תם על צורת קביעת המזווה בפתח הבית, רש"י סבר שצריך לקובעה זקופה, ור"ת סבר שצריך לקובעה שוכבת. **וב'שולחן ערוך' פסק כרש"י והרמב"ם שצריך שתהיה זקופה.** ומוסיף הרמ"א, "וכן נהגו. אבל יש אומרים שפסולה בזקופה, והמדקדקים יוצאין ידי שניהם, ומניחים אותה בשיפוע ובאלכסון, ע"כ. בחנוכת הבית אצל אחד ממקורבי הגרא"ל שטיינמן זצ"ל אמר שם, שדין זה שקובעים באלכסון את המזווה בפתח הבית, בא לרמוז על הנהגת הבית הרצויה, שהדרך הנכונה והראויה היא תמיד להתפטר. **כותב הרמ"א ב'שולחן ערוך':** "יש אומרים כשאדם יוצא מן הבית יניח ידו על המזווה ויאמר: ה' ישמור צאתי וכו'. וכן כשיכנס אדם לבית, יניח ידו על המזווה."

מסופר בגמרא (עבודה זרה יא) **על אונקלוס, בן אחותו של מלך רומי** אדריאנוס, שהחליט להתגייר ולהיות יהודי וברח מרומי לארץ ישראל. אונקלוס הגר החל ללמוד תורה, ובמהרה נעשה חכם גדול ותרגם את התורה ללשון הארמית. (את תרגום אונקלוס קוראים אנו עד היום, ובכל החומשים נדפס הוא לצד דברי התורה). הקיסר הכועס שלח אחריו גדוד חיילים לאסור אותו ולהשיבו לרומי, וכשיצא מביתו, הניח ידו על המזווה. החיילים המסוקרנים רצו להבין מדוע עשה זאת, ואז הסביר להם על חשיבותה של המזווה ועל הקשר המיוחד בין הקב"ה ועם ישראל. הדבר השפיע עליהם והחליטו להתגייר ולהישאר בארץ. **בשם האר"י הקדוש מובא** שלפני שיוצאים מהבית יש להניח את אצבע האמה (האצבע האמצעית) על האותיות שד"י שבמזווה ולנשק אותה, ולהתפלל לה' שישמור ויציל אותנו מהיצר הרע.

יוסף דעת

מאה ברכות בכל יום

בפרשת השבוע נאמר: **"ועתה ישראל מה ה' אלקיך שאל מעמך..."** (י, יב), ודרשו חז"ל בדרך רמז: **אל תקרי מה, אלא מאה, כלומר: מה ה' אלקיך שואל מעמך, ללמדך שחייב אדם לברך מאה ברכות בכל יום.** **ורבותינו הראשונים** מוסיפים על דרשה זו, שבתוספת האות א' למילה 'מה', ישנן בכל הפסוק מאה אותיות - רמז למאה ברכות. ודרשה זו אסמכתא היא, ואין חובת מאה ברכות מדאורייתא, אלא מדרבנן. **וכתבו הגאונים** שדוד המלך הוא אשר תיקן לברך מאה ברכות בכל יום, כאשר פרצה בזמנו מגפה פלאית שבה מתו בכל יום מאה אנשים מישראל, ותיקן לברך מאה ברכות כנגד מאה המתים, והמגפה נעצרה. **כתבו הפוסקים** שאת מאה הברכות מונים לכל יום מתחילת הלילה שלפניו.

תמונות גדולי ומאורי ישראל ו'היו עיניך ראות את מורידך' (ישעיהו ל ב')

מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל בבית הכנסת היזדים עם תלמידו חביבו הגאון רבי פינחס זביחי שליט"א מחבר שו"ת "עטרת פז" ועוד...

מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל עם רבי ברוך אבוחצירא שליט"א, מימין רבי דוד אבוחצירא שליט"א מנהריה

הראשל"צ רבינו אליהו בקשי דורון זצ"ל, הראשל"צ מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל, הראשל"צ רבינו שלמה עמר שליט"א

אימרת השבוע

"הרוצה להתרומם על הזולת אין לו לנרות בור לחברו, כי אם להקים רמה לעצמו" (רבי ישראל מסלנט)

מדיני ההנהגה בכותל המערבי

- א. אמרו חז"ל: "מעולם לא זזה שכינה מכותל המערבי של בית המקדש". ואמרו עוד: "הנה זה עומד אחר פתלנו, אחר כותל המערבי של בית המקדש, שנשבע לו הקדוש ברוך הוא שאינו חרב לעולם". ומקום הכותל המערבי סמוך לבית קדש הקדשים, שמכוון כלפי בית מקדש של רקיע של מעלה. והמתפלל במקום מקודש זה כמתפלל לפני כסא הכבוד של הקב"ה, שמשם פתח פתוח לרווחה לשמוע ולקבל תפילותם של ישראל, כמו שנאמר, אין זה כי אם בית אלוקים וזה שער השמים. ולכן מנהג שלומי אמוני ישראל שמתפללים ושופכים צקון לחשם ורחשם ליד הכותל המערבי, שהוא שריד בית מקדשינו, ואשר נוסד על ידי דוד ושלמה. ומצוה לנשק אבני הכותל ולחונן את עפרה, שנאמר, כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו.
- ב. לפיכך חובה קדושה להיכנס ליד הכותל המערבי ביראת כבוד ובכבוד ראש, וחלילה להקל ראש כלפי הקודש. ולכן אסור מעיקר ההלכה להיכנס לשם בגילוי ראש, בין אנשים ובין נשים. והנשים אשר מוזהרות ועומדות שבכל הליכתן חייבות ללבוש בגדי צניעות, כל שכן שמוזהרות בלכתן אל הכותל המערבי.
- ג. אסור לבוא ליד הכותל לשם ביקור של טיול, או לשם צילום בלבד, וכן אסור בהחלט לדבר שם בשיחה בטילה, כי המקום קדוש לתורה ולתפלה. ואסור לאכול ולשתות על יד הכותל, במקום שנתקדש על ידי רבבות ישראל לתפלה. והמיקל ראשו בשיחה בטילה או באכילה ושתיה ועישון, עוונן גדול מנשוא, ועליו נאמר מי ביקש זאת מידכם רמוס חצרי. ואם עושים ברית מילה על יד הכותל טוב שלא לכבד שם בממתקים ומגדנות רק מחוץ לתחום הסמוך לכותל.
- ד. מעיקר הדין מותר למתפללים שעל יד הכותל המערבי להכניס יד בתוך הסדקים שבין נדבכי הכותל. ומותר לאיש לא טהור, להיכנס בלי טבילה, על יד הכותל להתפלל שם, וכן הדין לאשה יולדת לפני טבילתה. כי הכותל המערבי הוא חומת הר הבית, והעומדים לפניו עומדים מחוץ לחומת הר הבית. ולכן מותר להיכנס לשם עם נעלים. ויש להזהר שלא לנתוץ אפילו חלק קטן מאבני הכותל, וכן שלא לקחת מעפר שבין נדבכי הכותל. כשיש צורך בדבר, מותר לחתוך בזהירות את העשבים הגדלים בין אבני הכותל, ואין שום קדושה בעשבים אלה.
- ה. אסור להיכנס בזמן הזה להר הבית, שהוא מקום המקדש, כולל כל שטח ההיכל והעזרות והחיל, מפני שכולנו טמאי מתים, וקדושה ראשונה שקידש שלמה את בית המקדש קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבוא, וקדושת המקדש מפני השכינה, ואין השכינה בטילה לעולם. שנאמר, והיו עיני ולבי שם כל הימים, ונאמר והשמותי את מקדשיכם. אף על פי שהם שוממים, בקדושתם הם עומדים. לפיכך הנכנס למקדש בזמן הזה מתחייב באיסור כרת, ומצוה לפרסם הדבר ברבים להסיר ממשול מדרך עמנו.
- ו. אסור לטוס במטוס או בהליקופטר על שטח הר הבית להשקיף עליו, כי קדושת אויר העזרה וההיכל נמשכת עד לרקיע והרי הוא כעזרה.

ספר הסליחות המהודר "ברכת רפאל"

הוצא לאור על ידי מוסדותנו עם שינויי הנוסחאות המדויקות כפי שהורה לנו מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל. ספר הסליחות נדפס ללא מטרת רווח, ואלפי ספרי סליחות חולקו בכותל המערבי ולאחרים הקדושים ברחבי הארץ.
ניתן להשיג במחיר עלות במוקד "תפארת רפאל" 1800-260-260

הזמנים לפי לוח "אור החיים" המבוסס על פסקי מרן הגר"ע יוסף זצ"ל

	ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע
כניסת השבת	7:22	7:20	7:23	7:20
יציאת השבת	8:12	8:10	8:13	8:10
רבינו תם	9:06	9:03	9:06	9:03

עלון השבוע מוקדש לעילוי נשמת
מרת מלכה סימן טוב בת דינה ומשיחה זביחי ע"ה
נפטרה ב-כב' אב תשס"ט
ת.נ.צ.ב.ה.
ולהצלחת משפחת סימן טוב הי"ז

פְּרִשַׁת הַשָּׁבוּעַ

עֶקֶב

הַפְּטָרָה

"ותאמר ציון"
ישעיה מט'

תלמוד תורה לבנים

שיעורי תורה ויהדות לכבנות
כולל ובית מדרש
כנסים תורניים
קירוב רחוקים
מכון הוצאת ספרים וחקר כתבי יד
דאגה לרווחת החיילים בצה"ל
עזרה לנוקמים
הדרכה רוחנית לעולים חדשים
מוקד עולמי לאמירת תהילים
שבועון תורני

לקבלת העלון בדואר - במייל או לתגובות: refael260@gmail.com

הנצחה לזכר יקירכם ותרומות - נא לשלוח לתלמוד תורה ומפעלי חסד "תפארת רפאל" המשרד: רח' קפלנסקי 1, קרית שלום, ת.ד. 12015 תל אביב, טל. 1-800-260-260
© כל הזכויות שמורות. ניתן לצלם ולהפיץ במתכונתו ובצורתו בלבד ללא שום שינוי.